

A HIT FONTOSSÁGA

Bor Ferenc

Ságvár, 2013. 07. 22.

Hálát adunk drága mennyei Atyánk, az Úr Jézus nevében, hogy a szentek sokaságával együtt dicsérhetünk és magasztalhatunk Téged. Köszönjük Uram, hogy a Te kegyelmed van velünk, és hálát adunk, hogy élvezhetjük ennek az előnyeit. Hálát adunk Atyám, hogy Te nem feledkezel el azokról sem, akik a betegágyukon várják a gyógyulást, az áttörést.

Kiárasztjuk felettük Jézus nevében a Te helyreállító és megtartó kegyelmedet, a szent olajadat és az áttörés angyalát, a Jézus nevében. A hosszantartó betegségben szenvedők felett megkötjük a betegség szellemét, levágjuk róluk, megtiltjuk a működését a szentek életében, és elparancsoljuk őket a testüktől, a felségterületüktől, az otthonuktól, a Jézus Krisztus szent nevében.

Ellenállunk a pusztítónak, és minden egyes ellenállásunk egy *tégla a védőfalba*, a Jézus nevében. Köszönjük Atyám a Te bölcsességedet, a békességedet, a szent olajadat a munkánk elvégzéséhez, a Jézus Krisztus szent nevében.

Köszönjük Uram, hogy táplálsz minket hozzánk illő eledellel, és hálát adunk, hogy a mai tanítással is feljebb lépünk egy szinttel. Köszönjük Uram, a szellemi kenyeret, a Te Igédet. Amely sziklazúzó pöröly a szánkban, a Jézus Krisztus szent nevében. Ámen.

Köszöntsd a szomszédodat, és buzdítsd arra, hogy *maradj az Igével!* Köszönjük a Szent Szellemnek a munkálkodását. Reggel már úgy ébredtem, hogy a Szent Szellem helyreállítást végzett a sarokrészen és a bokában. Így kezdődött a mai reggel. Most újabb ajándékok kapcsolódtak be: a karban, a mellkasi részen valamilyen teher, nyomás, lehet szív is, lábujjakban van kenet, és a nemi szervek területén is munkálkodik az Úr.

Mert Isten szeretné, hogy szent egészségben éljünk. Most a talpban is megjelent a kenet. A talp első részén, ahol a lábujjak szétágaznak, dicsőség az Úrnak. Isten tudja, mire van szükségetek. Hallelúja.

Szépek is vagytok, meg csendben is vagytok, vártok valamire, ugye? A dózer hitnek a második része következik. A mai tanítás címe: *A hit fontossága*. Ezeket a tanításokat meg lehet hallgatni az interneten is utólag, ha valakinek kedve szottyán rá, vagy pótolni kívánja, vagy ajánlani szeretné valaki másnak.

Állítom, hogy egyetlen téma sem bír a Bibliában akkora *jelentőséggel*, mint a hit. Az a lelkész, aki soha nem tanított a hitről, az gyakorlatilag soha nem tanított a Bibliáról. Egy ilyen helyzetben sem a prédikátor, sem a gyülekezet nem élhet *siker*es keresztény életet, mert csecsemőszinten vannak.

Az ilyen keresztények borulatóak, *megtört* emberek, és többségüket az ördög uralja. Ennek egyetlen oka van, az, hogy nem a *teljes igazságot* hirdetik a számukra, hanem valami mást. Többségében vallásos tanokat.

Egy ilyen kételkedő és *romboló* légkörben igen megerőltető *kijelentést* venni az Úrtól, vagy mondhatom azt is, hogy szinte lehetetlen. Ezért amíg mi magunk is vallásos közegben mozogtunk és élünk, a hitünk az a békaperspektíva szintjén volt.

Kenneth Hagin, amikor már utazószolgálatot látott el, nagyon sok mindennel találkozott, sok tapasztalatot gyűjtött. Az egyik helyen volt egy háromhetes ébredési sorozat, ahol az evangélista az Ószövetségből prédikált – ami önmagában még nem volna baj –, de nem az *Újszövetség fényében* tette ezt. Igazából így a hallgatóságnak semmi nem jutott a hitből.

Azon a háromhetes összejövetelen egyetlen egy üdvösség nem született. Ugyanakkor, Kenneth Hagin háromhetes összejövetel-sorozatán ötven *újjászületés* történt, mert ő az *Igéről* prédikált. Az Ige hallgatása *hitet generált*, és áldást kaptak Istentől, mert az Igét hallották.

Egy gondolat erejéig visszakanyarodunk oda, hogy lehet az Ószövetségből is prédikálni, de csak az *Újszövetség fényében*, mert nagyon sok olyan rész van az Ószövetségben, ami

Krisztus *eljövetelét* vetíti előre, és ez hozzánk is kapcsolódik, mert Ő a mi Megváltónk, Szabadítónk. Ő a mi Gyógyítónk – a Dr. Názáreti!

Nem minden Ige vonatkozik ránk az Ószövetségből. Főképp a törvények nem, mert ugyan az ószövetség alatt élők törvény alatt éltek, de mi szabadok vagyunk a törvénytől minden tekintetben. Nem volt szövetségünk, semmiféle formában, Izrael népének volt szövetsége az Atyával.

A jószágnak is van annyi esze, hogyha elé teszik a szénát, és benne tövis van, akkor azt meghagyja. Legyen az bármilyen jószág, az ki tudja válogatni a tüskét. Iskolás koromban, amikor sokat kellett várni a buszra, egy réten keresztülvágtunk, gyalog jöttünk haza az iskolából.

A szomszéd falu teheneit ott legeltették. Gyönyörű volt a rét, mert tiszta volt, de helyenként előfordult a tüskés mácsonya. Érdekes, hogy annak a környékén a fű nem volt lelegelve, mert a jószág tudta, hogy az *nem ehető*, ráadásul megböki a nóziját, és *meghagyta*.

Na most, a keresztényeknek is legalább ennyi *bölcsességgel* kellene rendelkezniük, hogy csak az *ehetőt* vegyék magukhoz. A *szellemi dolgokra* értem ezt, ami nem ehető, ami hamis, ami sérülést és *kárt* okoz. Vannak még olyan bogáncsok is, amelyek mérgezőek, de azokat el kellene *kerülni*. Mert ez a hívők számára sem hoz eredményt, áldást, mert *nincs tápértéke*.

Most a hit *fontosságára* szeretnék rávilágítani. Megállapítottuk a korábbi részben, hogy még *üdvözülni* sem képes az ember hit nélkül. Másik helyen azt mondja az Ige, hogy hit nélkül lehetetlen Istennek *tetszeni*, illetve egy újabb helyen azt mondja az Írás, hogy *hitben járunk*, nem látásban.

Mert ami nem látható, az örökkévaló, ami látható, az ideig való. Pár hónap és ez a gyönyörű természet meghal. Amikor látjuk az őszi faleveleket és gyönyörködünk benne, az igazából a természetnek a halála.

Ha már a hit-felsorolásnál vagyunk, a *szellemi harcot* – ami nem más, mint a hitnek a szép harca –, azt sem lehet hit nélkül folytatni. Tehát szeretném, ha látnátok a hitnek a fontosságát.

Lehet, hogy észrevettétek már korábban, hogy a tyúkok sem eszik meg a piros kukoricát. Mert valószínű ez van beléjük programozva, hogyha valami piros bogyó van előttük, az mérgező. Ezért a piros kukoricát sem eszik meg, mert van józan eszük.

Úgyhogy a keresztényeknek is kellene egy bizonyos mértékben egy ilyen *bölcsességgel* rendelkezniük, hogy ami *mérgező*, azt nem veszem magamhoz, mert az a *káromra* van.

MARADJ AZ IGÉVEL

2Timótheus 4,2-5.

2. Hirdesd az Igét, állj elő vele akár alkalmas, akár alkalmatlan időben, ints, feddj, buzdíts teljes béketűréssel és tanítással.

3. Mert lesz idő, mikor az egészséges tanítást el nem szenvedik, hanem a saját kívánságaik szerint gyűjtenek maguknak tanítókat, mert viszket a fülük;

4. És az igazságtól elfordítják az ő fülüket, de a mesékhez odafordulnak.

5. De te józan légy mindenekben, tarts ki a nehézségekben, az evangélista munkáját cselekedd, szolgálatodat teljesen betöltsd. Ámen.

Elég sok minden van ebben az Igében. Az első és leglényegesebb, Jézus parancsolta, hogy az *Igét hirdessük*. Az Igét szóljuk, ne teóriákat, ne elméleteket, ne véleményeket. S a pásztornak nem azt kell elmondani, hogyan jött rá ilyen és olyan dolgokra.

Azt mondja itt világosan az Ige, hogy az *Igét hirdesd!* Mert amikor az Ige hirdettetik, akkor a hallgatóság szívében *hit ébred*. Ezért fontos az Igét hirdetni. Jó a megtapasztalás is, egy bizonyosság, amikor valaki elmondja, hogy az Úr milyen csodát tett vele.

De ennek a megtapasztalásnak mindenképpen *összhangban* kell lenni az Igével. Ez a bizonyosság arról kell, hogy szóljon, hogy az Úrtól milyen *áldást vett át* az illető, nem arról, hogy hogyan tett alá a füstös képű. Egyedül az *Igére* szabad csak *építkezni*.

Máté 7,24-27.

24. Valaki azért hallja éntőlem e beszédekét, és megcselekszi azokat, hasonlítom azt a bölcs emberhez, aki a kősziklára építette az ő házát.

25. És ömlött az eső, és eljött az árvíz, és fújtak a szelek, és beleütköztek abba a házba; de nem dőlt össze: mert a kősziklára építetett.

26. És valaki hallja éntőlem e beszédeket, és nem cselekszi meg azokat, hasonlatos lesz a bolond emberhez, aki a fővenyre építette házát:

27. És ömlött az eső, és eljött az árvíz, és fújtak a szelek, és beleütköztek abba a házba; és összeomlott: és nagy lett annak romlása. Ámen.

Egy biztos, hogy tisztán látszik az, hogy az *Ige* a kőszikla. Ha a *kősziklára* építünk, azt semmi nem tudja onnan kimozdítani. De ha valaki a homokra épít, akkor elénekelheti: jön a víz, jön az ár, az én szívem kalapál – de már késő. Úgyhogy nem mindegy, hogy egy *szilárd* alapra építünk, vagy egy olyan alapra, ami *nem tartja* meg a felépítményt.

Tehát ezért fontos, hogy mindenkor *azt hirdessük*, amit a Biblia mond. És ez nemcsak a prédikátorokra vonatkozik, hanem mindazokra is, akik a világban szolgálnak az embertársak felé, tehát a Gyülekezet *valamennyi tagjára* is érvényes.

Ha mi a saját *elképzelésünket*, véleményünket osztanánk meg az emberekkel, az gyakorlatilag *hitetlenséget* szülne. Ezért kell az Igét megosztani. Ezért írta Pál azt, hogy hirdesd az *Igét* és ne valamiféle *pótszert*.

Gyerekkoromban volt egy pótkávé, a cikória, az valóban *utánzat* volt, mert semmi köze nem volt a kávéhoz. De nekünk nem utánzatot, nem pótszert kell adni a testvéreinknek, az elveszetteknek, hanem az igazit, Isten *eredeti Beszédét*.

Visszatérek ahhoz a gondolathoz, hogy a jószágnak is van annyi bölcsessége, hogy a hamisat (a tövist, a bogáncsot) *nem eszi* meg. Meg sem tudná emészteni, *kárt* okozna a testében. Vannak, amikor az állatok is *félrelegelnek*, miközben hajtják őket az úton, és belemennek a vetésbe. A baj akkor van, ha azt előtte lepermetezték, mert az mérgezést is okozhat.

Néha a drága szentek némelyike is – tisztelet a kivételnek – *félrelegel*. Azonban nem vizsgálja meg, hogy az finom, *ehető* széna, vagy pedig *ehetetlen* tövis. És ha félrelegel, akkor annak könnyen gyomorrontás lehet a következménye.

Azt hiszem, hogy nem mondom azzal új dolgot, hogy amikor a gyerekek úgy délután elkezdnek járkalni az utcában a pajtásokkal, és egyik háznál kapnak egy kis uzsonnát, aztán a másik háznál kapnak harapnivalót, és mire hazaérnek, már nem éhesek. Pedig az Istentől rendelt *táplálási vonaluk* a családjuk, az otthonuk.

Azzal még semmi baj nincs, ha valahol vendégül látták őket, hanem hogyha *túleszik* magukat, akkor abból lehet esetleg gyomorrontás is vagy bármi más tünet. Tehát nem szerencsés az össze-vissza való kavargás és a *félrelegelésnek* az a válfaja, ahol nem egészséges táplálékot vesznek magukhoz.

Megnézzük, hogy mi a különbség a *hit* és a *hitetlenség* alapja között:

▶ A *hit* az *Ige hallásából* származik, *tényeken* alapszik, illetve az *Ige bizonyítékára* épül. Tehát ezen a három lábon áll a hit.

▶ A *hitetlenség* pedig elképzeléseken alapszik, *teóriákon*. És az a hívő, akit nem az Igével táplálnak, gyakorlatilag ő a hallottakat fogja visszatükrözni, mert nem lesz benne hit. Vagy legalábbis nem lesz benne kellő hit.

Tudjátok, a *teóriát* hogyan lehet meghatározni? A teória egy olyan *feltételezés*, ami a lelkész adott témában való *járatlanságát* tükrözi, mert csak egy elmélet, egy kitaláció. Ezért különbözik az *Ige igazságától*.

Tehát amikor *mások felé* szolgáltok, akkor mindig azt mondjátok el, hogy *mit állít* a Biblia arról a dologról, abban a helyzetben. Ne felejtsetek el, hogy a felkent *Ige* a legnagyobb és *legjelentőségtelegesebb segítség*. Miért? Azért, mert Isten *tévedhetetlen*, az Ő Igéje az *igazság*.

Változást egyedül az hoz, hogyha *megosztod* a problémával kapcsolatos Igét azzal az emberrel, aki hozzád fordult, aki felé éppen szolgálsz. Egy eseten keresztül szeretném bemutatni azt a *különbséget*, hogyha mi van akkor, ha valaki felé az *Igével szolgálnak*, és mi van akkor, a *világi módszerrel* közelednek hozzá.

Kenneth Hagin szolgálatában történt a következő eset. Egy pásztor túl korán hazaköltözött az Úrhoz. Túl sokat hajtotta magát és valószínű, hogy a szervezete nem bírta a nagy strapát. Ami azután következett, az itt a lényeg. Az özvegyet elkezdtek látogatni azok a pásztorok, akik a férjével szolgáltak, vagy a szolgálatában növekedtek ki.

A részvétnyilvánítás rendjén való, és idáig azzal nincs semmi gond. De ezek a látogatók *siránkozva* jöttek és kezdték felörölni az özvegyasszony idegeit. Ő már az idegösszeomlás szélén állt.

Amikor Kenneth Hagin arra járt, és megtudta, hogy mi történt, bement hozzá. Rossz lelkiállapotban találta. Segítségképpen elkezdte *felolvasni* Isten Igéjét arra a helyzetre. Azaz az Igével *bátorította*.

Bátorította arra, hogy a férje betöltötte a küldetését, a férjét egy *nagy nyereség* érte. Mert ezt írja Pál a Filippi 1,21-ben, hogy aki elköltözik az Úrhoz, őt egy nagy nyereség éri, mert Isten dicsőségében sütkérezik.

Az természetes, hogy ha valaki eltávozik a földről, eltávozik a családból, akkor utána marad egy úr. De nem szabad ehhez a helyzethez önző módon viszonyulni, hogy: *szegény én, szegény özvegy*. Mi lesz most *veled* nélküle, mi lesz *velünk* az ő szolgálata nélkül. Tehát ez egy önzőség felé forduló negatív megnyilvánulás.

Ahogy Kenneth Hagin az asszony felé *szolgált az Igével*, a teher *lehullott* róla. Az arca elkezdett ragyogni, énekeket dúdolt, tüsténkedett a házban, tehát *felszabadult*. De kis idő után újra pásztorok érkeztek.

Megint elkezdtek a nótát, hogy mit kezdünk a férjed nélkül? Igazából *önmagukat sajnálták*. Itt szeretném megjegyezni Hagin tiszteletes egyik mondatát: **a hívőknek egyedül Istentől szabadna csak függeniük, senki mástól!**

A mi szolgálati időnk alatt is távoztak el pásztorok balesetben vagy egyéb más oknál fogva, illetve egyszerűen csak a szolgálatot hagyták el, *úrt* hagyva maguk mögött. Éreztük a hiányukat, de mentünk tovább.

És Isten ezeket az ürességeket, ezeket a lyukakat igyekszik *betölteni*, mert a hiányzó szolgálatokba beállít másokat. Miután ismét jöttek ezek a kishitű pásztorok, az asszony hitszintje újból lezuhant. Kenneth Hagin megint elkezdte az *Igét olvasni* a számára.

Az özvegy felvidámódott, letörölte a könnyeit és indult az útjára. Többször is kiragadta őt Hagin a folyton érkező hitetlen szentek karmaiból. Mindig azt történt, hogy amikor az Igét olvasta, *felemelkedett* hitben és szellemben, és amikor a siránkozást hallotta, akkor *lehanyatlott*.

Szerencsére az özvegy ezt *felismert*. Tehát az még rendjén van, ha valaki kifejezi az együttérzését, de felfigyelt arra, hogy *segítség helyett* őt ezek a kishitű szolgálótársak lehúzzák. Tehát nem segítik, hanem még inkább *lenyomják*. Azt a cseppnyi szellemi erőt, hitet is kioltják belőle.

Kenneth Hagin újfent átismételte vele ezeket az *Igét*. Megnézték, hogy mi a Biblia *álláspontja* egy ilyen helyzetben, és ez az asszony újra öröme derült. Egy kis idő múlva ez az özvegyasszony megkérte Haginét, hogy meglátogathatná-e őket az otthonukban és maradhatna-e egy bizonyos időre. Természetesen kapott engedélyt, igent mondott a Hagin házaspár.

Azt mondta az asszony: *igazi segítség* csak ti vagytok a számomra! Tudjátok, hogy ez miért van? Azért, mert Haginék az *Igét szólták*. Azt mondta az asszony, hogy a ti igei beszédek *megerősít* engem, és segít *új alapokat* lerakni az életemben.

Kenneth Hagin pontosított, hogy a *segítség* nem mi vagyunk, hanem *Isten Igéje*. Mi Istennek csak egy *csatorná*i vagyunk. Tudni kell, hogy **egyedül az Ige képes megerősíteni és támaszt nyújtani bárki számára is!**

Amíg náluk volt az özvegy, felszabadult volt és az életöröm sugárzott belőle. Kiegyensúlyozottá vált. Aztán egy környéken élő pásztorházaspár, aki a férje szolgálatából növekedett ki, megtudták, hogy ott van Haginékénél, és engedélyt kértek, hogy felkeressék őt.

Így meglátogatták őt Hagin otthonában és ennek a segédpásztornak a felesége olyan mértékben elkezdett zokogni már a kiskapuban, hogy a szomszédok már azt hitték, hogy Haginéknál valaki meghalt. És mi történt? Az özvegy is lefelé ment, ő is elkezdett sírdogálni.

Kenneth Hagin felismerte a helyzetet. Előre gyanította, hogy mi fog történni, így közbeszólt és egy más mederbe terelte a beszélgetést. Úgyhogy kimentette az özvegyasszonyt. Végül is az özvegy elhatározta, hozott egy döntést, hogy ezután senki mást *nem fog fogadni*, mert ezek a siránkozók felőrlik az ő erejét, idegeit és ezt nem engedheti meg magának.

Neki tovább kell menni a krisztusi úton, azon, amire az Úr elhívta. Azt az elhívást neki be kell töltenie. Tehát ez a történet kiválóan bemutatja azt, hogy *milyen hatással* van a világ az emberre, és milyen hatással van az Ige. Az Ige az *felemel*, a világi hozzáállás *lehúz*.

Most voltunk látogatóban a Karcsi bácsinál, szeretettel ölel mindannyiótokat. Nagyon vágyódik ide. És ez természetes, hogy aki megszokta az Úr jelenlétét, és hosszabb ideje nem tud közösségben lenni a szentekkel, bármilyen akadály miatt, azoktól több irányból is halljuk, hogy hiányzik, nagyon hiányzik a gyülekezetbe járás.

De hisszük, hogy képes megragadni a gyógyulását ő is és a többiek is, és itt tud lenni közöttünk. A beszélgetésből ott is kiderül: amikor valakit egy kicsit kitolnak az utcai levegőre, hogy mégis legyen kint a szabadban, hogy körülnézhessen, akkor jönnek a szomszédok és elkezdenek siránkozni felette.

Mondtam a Karcsi bácsinak, hogy gyerekkorunkban volt egy mondóka: egyik fülem sós, a másik paprikás, nem hallom, hogy mit dumálsz. Ismeritek? Részben? Tanácsoltam, hogy ezt kövesse ő is, *ne figyeljen* oda, amit a világiak mondanak, mert akkor a mélyrepülés jön.

Emlékezzetek arra, hogy volt olyan helyzet, mikor Jézus kivezette a hitetlenek közül azt, akiért imádkozni készült, mert a hitetlenek közelében nem tudott volna gyógyulást nyerni. Nem tudott volna gyógyulást elfogadni.

Volt olyan is, amikor a gyógyultnak azt mondta, hogy *ne menj vissza* közéjük, és ne mond el senkinek. Ez látszólag ellentmond annak, hogy hirdesd az örömhírt és tégy bizonyosságot a gyógyulásodról. De ebben az esetben azért mondta, hogy ne menj vissza, és ne mondd el, mert az Úr Jézus látta, hogyha oda visszamegy, *kibeszélik* a gyógyulásából.

Ez egy konkrét eset, ami az nem csorbítja a feladatunkat és a szolgálatunkat. De nagy általánosságban igaz az, hogy *hirdessük az Evangéliumot*.

Tény, hogy Isten Igéje bárkit képes megvigasztalni, *felemelni* és megoldást hozni a helyzetére. A *világi barátok* természetes szinten igyekeznek segíteni, és azt mondják, hogy ne aggódj, minden rendben lesz! De ezek elcsépelet szavak, *nincs erő* mögötte.

Nekünk, *hívőknek* azok felé, akik megpróbáltatások közepette vannak, úgy kell szolgálni, úgy kell az Úr üzenetét átadni, hogy az őket *felemelje*. Tehát mondhatjuk akár a Zsidó 13,5-öt: az Úr mindenkor melletted van, soha *nem hagy el!* Ebbe *erő van!*

Tehát Isten *hamisítatlan Beszéde* képes csak *valóságos hitet* ébreszteni az emberek szívében. Most ellapozunk:

1János 4,4.

Ti az Istentől vagytok fiacskáim, és legyőztétek azokat; mert nagyobb Ő, aki bennetek van, mint az, aki e világban van. Ámen.

A fiatal korunkban, a 70-es években, nagyon sok autóstoppos volt az utak szélén. Szinte csak így közlekedtek. Gondoljátok, hogy a Szent Szellem is egy ilyen autóstoppos, hogy leint, felugrik a hátadra és cipelteti magát, mint egy *potyautas?* Szó sincs erről.

Isten Szelleme azért van *bennünk*, és azért *hordozzuk* magunkkal mindenhova, mert Ő a *Nagyobbként* van bennünk, hogy *valóságos segítség* legyen a számunkra: megerősítsen, vigasztaljon, tanítson. És mindaz, ami a Bibliában szerepel, az az *Ő szolgálata* a hívők felé.

Smith Wigglesworthtól származik a következő mondás: **A belső emberünk ezerszer nagyobb a külsőnél!** Hallelúja. Ezt az Ige támasztja alá. Minden biztonnyal kijelentésképpen vette az Úrtól, hogy így számszerűsítse: a belsőkbe lévő a Nagyobb, s nem a körülmények!

Nekünk, hívőknek, Isten hittermelő Igéjét kell beoltanunk az emberekbe, mert a segítségnyújtásnak ennél hatékonyabb módja nem létezik!

Ezt mondjuk el együtt, egy megvallásképpen: *Nekem Isten hittermelő Igéjét kell beoltanom az emberekbe, mert a segítségnyújtásnak ennél hatékonyabb módja nem létezik. Ámen.*

Emlékeztetek benneteket arra, hogy a múltkori tanításban már olvastuk azt az Igét, hogy Isten mindenkinek adta a *hitnek egy mértékét*. Megtekintettük azt az Igét, hogy hit által *üdvözültünk* és harmadsorban pedig, hogy a *hit* az Ige hallása által származik.

Az *Ige hallása* során *hit generálódik* az emberek szívében. Ezekhez nézzünk egy negyedik Igét, ami megerősíti ezt az igazságot.

2Korinthus 4,13.

13. Mivel pedig a hitnek bennünk is ugyanaz a szelleme van, amint meg van írva: Hittem és azért szóltam; hiszünk mi is, és azért szólunk; Ámen.

Pál kinek címezte ezt a korinthusi levelet? Világiaknak vagy a gyülekezetnek? A *gyülekezetnek*, a hívőknek címezte. Tehát ha hívőknek címezte, akkor ez *ma is érvényes*, és Krisztus Teste számára vonatkozik.

Azt mondja az Ige, hogy a „hit... van”, azaz megvan. Ez a kifejezés nem arra utal, hogy a hitet meg kell szerezni, a hitért imádkozni kell, vagy reménykednünk kell, hogy kapunk hitet, esetleg harcolnunk kell érte.

Ez egy állítás, hogy a hit szelleme megvan az újjászületett hívőkben! Hallelúja. Ezt valljuk meg együtt: *A hit Szelleme megvan énbennem, mert én újjászületett hívő vagyok, az Úr Jézus Krisztusban. Ámen.*

Ebben a versben, ugyanarról a hitfajtáról van szó, amelyről Jézus beszélt, a Márk 11,23-ban. Ott pedig arról van szó, hogy ha utunkat állja a hegy, ami nem más, mint az adott probléma, akkor hittal mondjuk, mondjuk, mondjuk, mondjuk, mondjuk, hogy ugorjál a tengerbe, azaz a dózer hittal letoljuk az útról, és szabaddá válik az út. Eltávozik az akadály.

Mindkét vers az isteni fajta hitről beszél, hogy egy mértékével rendelkezünk az isteni fajta hitnek. A Biblia ezen igazságának igazán mélyen be kellene ívódnia a hívők szívében, és addig ismételni egy megvallást, amit most fogunk elmondani, amíg be nem vésődik a szívekben.

Megvallással zárjuk a mai tanítást.

Hívő vagyok, nem kétkedő. Rendelkezem az isteni fajta hitnek egy mértékével. Bennem is működik az az isteni fajta hit, amely kezdetben megteremtette a világot. Isten nekem is adott a hegyeket mozgató problémákat eltávolító, dózer hitből. És én azt munkába állítom. A Jézus nevében, és az Úr segítségemre siet, hogy a göröngyös útból lapály legyen. Ámen.

Jövő héten folytatjuk. Bízom benne, hogy az Úr adott valami újat ma is a számotokra. Elég sok része lesz ennek a tanításnak. Úgyhogy mindig kíváncsian és elváró hittal jöjjetek, ahogy ma is.

Felgerjesztjük a Szellem erejét és imádkozni fogunk értetek. Újabban a légutakra, allergiás problémákra jelent meg a kenet. Ha van valakinek ilyen jellegű tünete, a Jézus nevében most ellenállunk!

Minden egyes ellenállással egy téglát építünk be a védőfalba! Minden nap akár százszor, kétszázszor, háromszázszor ki kell mondani, mert annyi téglá kerül be a védelemként. Ha soha nem mondjuk ki, akkor a védőfal soha nem fog felépülni. Ez fontos dolog.

Van, amikor valakinek nincs meg a hitnek a *kellő mértéke*, hogy egy nagyobb problémával szembenézzen, és megharcolja a hit szép harcát a *bibliai vonalon*. Természetesen akkor a hite szerint cselekedjen és forduljon orvosi segítséghez.

Most arra szeretnék rávilágítani, hogy amikor *nem jön* az áttörés, hosszabb időn keresztül nem jön valóságba a kívánt dolog, akkor nem biztos, hogy azért, mert nincs kellő hite. Lehet az is egy *akadály*, hogy van hite, de *nem működteti*.

Ha van valakinek egy autója, és soha nem veszi elő a slusszkulcsot, és soha nem helyezi be a zárba, és nem fordítja el, akkor soha nem fog azzal az autóval elindulni és közlekedni.

Tehát ahogy a múlt héten is tanultuk, hogy mindenkiben *rendelkezésére áll* a hitnek legalább *egy egysége*, egy mértéke, amit az idők során meg is *sokszorozott*. Azt is célszerű megvizsgálni, hogy nem abból adódik-e a probléma, hogy *nem működteti* azt. **A hitünket működtetni a szánkkal kell!**

Mert a szánkban van a *kétélű kard*: a szánk szavai által tudunk ellenállni, megkötni dolgokat, azaz *megtiltani* az ördög munkáit; és *megoldani* dolgokat, azaz szabad utat adni az angyaloknak, a Szent Szellemnek, a kenetnek.

De ez mind úgy működik, hogy a *szánkkal kimondjuk* és nemcsak gondoljuk. Mert a Márk 11,23-ben azt állítja Jézus, hogy mi lesz meg néki? Meglesz néki, amit gondolt? Nem! Amit hisz? Nem! Amit *hisz és mondott*, az lesz meg. Ámen.

A múlt heti tanításban egy nagyon erős kijelentés adatott, és ezt bele is írtam már a kis ÖHM újságba, amit a múlt héten hallottatok, hogy először meg kell *foganni* a szellemi világban a kívánságnak. S csak a megfogant kívánság tud *megszületni*, valóságba jönni.

Amiért egyszer már *imádkoztunk*, abban a pillanatban hisszük, hogy az *megvan* a szellemi világban, mert Isten a *jelen hitben* munkálkodik. Nála nincs múlt és jövő, ezért az *ima* pillanatában nekünk is a *jelen hitben* kell munkálkodnunk, hogy az *megvan*, amit kértem.

Az egy másik kérdés, hogy az mikor jön *valóságba*. Ezért inentől kezdve a kívánt dologért *hálát* kell adni. Hálát adunk az Atyának, hogy az a dolog már *úton van*. Legföljebb kiküldjük az angyalokat erősítésnek, hogy menjenek és hozzák be.

Hogy ez mikor érkezik meg, az sok mindentől függ. Függ a mi hitunktől, függ a szent időzítéstől, és nagyon sok további összetevője van még ennek.

Kenneth Hagin, mikor egy házat kinézett magának, *egy évig* gyakorolta a hitét abban, hogy a bérelt ház az övé lesz, hogy meg tudja *vásárolni*, mert először nem akarták eladni. Ő utazószolgálatot látott el, így keveset volt otthon. A feleségét kérte meg, hogy menjen el a tulajdonoshoz, és kérdezze meg, hogy az a ház, amit bérelnék, *eladó-e?*

Visszajött a válasszal, hogy nincs szándékuk eladni. Ilyenkor két lehetőség van, ugye. Itt vagy *feladjuk*, és nem biciklizünk tovább ezen az úton, másik pedig – ahogy Hagin is tette –, *szilárdan kitartani* az első hitmegvallás mellett, hogy ez a ház a miénk lesz és megvesszük.

Mit mondott Hagin tiszteletes a felesége által hozott válaszra? Azt mondta, hogy „*el fogják adni*, csak még nem tudják”. Aztán még egyszer elküldte, egy bizonyos idő múlva, és megint azzal jött vissza, hogy továbbra sem eladó.

Egy év múlva mégiscsak az *övéké lett*, mert *kitartott* a hitmegvallása mellett. A Márk 11,23 nem az imáról szól. Nem arról szól, hogy valamiért imádkozunk, nem arról szól, hogy valamit kérünk, hanem arról szól, hogy amiben van a *hitünk*, azt mondjuk, mondjuk, mondjuk, *mondjuk kitartóan*, és nem adunk ellengőzt.

Tudjátok, a masiniszta szokott a mozdonyon ellengőzt adni. Sajnos volt olyan eset, amikor a gyerekek játszottak a síneken. Volt egy cikk is valamikor régen az újságban erről, hogy a masiniszta egy kanyar után észrevette, hogy a gyerekek játszanak a síneken.

Gyorsan ellengőzt adott, de ez a nagy tömegű szerelvény akkor is csak csúszott előre. És a masiniszta leugrott a mozdonyról és futott, hagyta a szerelvényt, és a gyerekeket lerángatta a sínről. De azért az ellengőz megtette a hatását, mert lassult a vonat. Nekünk viszont *nem szabad* ellengőzt adnunk, mert akkor aláássuk, *meggyengítjük* a korábbi hitmegvallásunkat.

A Márk 11,23 *ima nélkül* is működik. Erről még fogunk mélyebben tanulni, csak ezt most előhozta az Úr. Egyszerűen jelentsd ki, hogy *átmegyek a túlsó partra*, ahogy Jézus is tette. Megnevezed a *célt*.

Akkor például az a munkahely, amit az Úr elkészített a számodra, az a tiéd, és nagy gyorsasággal hozzád jön. E célból ilyen megvallást kell tenni, például a Márk 11,23 alapján. Az senki másé nem lehet, csak a tiéd. A szent időzítésben hozzád jön.

Értitek a Márk 11,23-nak a lényegét? *Egyszer* említi az Ige, hogy hiszi, és *háromszor* utal arra, hogy mondja, mondja, mondja. Tehát kulcsfontosságú szerepe van annak, hogy a hitünket megvalljuk, többször folyamatosan és tántoríthatatlanul. Hallelúja.

Az erekben van gyógyító kenet. Kezünket tesszük rátok és imádkozunk értetek, ahogy Jézus is tette. Fogadjátok be a kenetet a kézrátétel során.

Maradj az Igével, mert az Ige az *egyetlen segítség* a megpróbáltatás idején, a Jézus nevében. Köszönjük Atyám, hogy a szívek kívánságát betöltöd, és a megfelelő munkák előjönnek a szent időzítésedben. Köszönjük Atyám a túlcserélő ellátásodat a gyermekeid felett.

Maradj az Igével, mert az a te Mestered, amely segít, felemel, támaszt ad, megerősítőd és vezet a szolgálatban, a Jézus nevében. Maradj az Igével, mert ennél nagyon segítség nem létezik, a Jézus nevében. Maradj az Igével, mert az Igében van a szabadulás, a gyógyulás, az áttörés a Jézus nevében. Légy szabad! Ige az állandó köszikla, erős támasz és védelem a számodra.

Ellene megyünk a szélsőséges időjárásnak! Mi most határt szabunk, hogy 30-32 foknál nem mehet feljebb a hőmérséklet a Jézus nevében, mert ez már túlzott és káros. Ez mértéken felüli. Ez egy rendelet Jézus nevében: megkötjük az ördög munkáit, kiküldjük a szolgáló szellemek seregét, hogy az időjárási frontokat úgy igazgassák, hogy a túlzott mértékű kánikula ne jöhessen valóságba. Az ördög tervét megtörjük és lezárjuk a munkáit, a Jézus nevében. Köszönjük a Szent Szellem és a szolgáló szellemek munkálkodását a Jézus nevében. Hisszük Uram, hogy a hitünk által ez mind megvalósul. Ebbe megegyezünk, és ebbe is maradunk hitben, a Jézus nevében Ámen.

Az időjárást is képesek a sötétség seregei irányítani, ezért kell foglalkozni ezzel a területtel is. Köszönjük Uram, hogy beosztottad az időnket. Kaptok még egy kis nassit az előző vasárnapi tanításból. A szolgáló szellemekről, az *Úr angyalairól* szólt a tanítás.

A szolgáló szellemek Isten fiainak, *gyermekeinek oldalán* állnak. Ezek mi vagyunk. Dicsérjük érte az Urat! Az angyalok a mi támogatóink és nem az ellenségeink. Ahogyan az Úr a mi oldalunkon áll, ugyanúgy az Úr angyalai is a mi oldalunkon, a *mi segítségünkre* vannak.

Minden újjászületett hívőnek van egy *örzőangyala*, és további angyali *seregek* állnak rendelkezésre. Többek között megemlíthetjük a harcászó angyalokat, a hírvivő angyalokat, a gyülekezet angyalát, mert minden gyülekezetnek van külön angyala.

Aztán a munka nagyon sokrétű a szellemi világban. A csecsemő szellemeket az angyalok *hozzák le*, a fogantatáshoz. Ha valaki az Úrban elalszik, akkor az ő szellemét angyalok *viszik haza* a mennyei királyságba. Nagyon sokrétű munka folyik a szellemi világban, amit nem látunk, vagy az Úr kegyelméből egy-egy esetben kap valaki bepillantást.

Egy biztos, hogy a *közös nyelv* köztünk és az angyalok között a Jézus *neve* és az *Ige*. Mást az angyalok nem értenek. A siránkozást, jajveszékelést nem értik, s nem is tudnak akkor közbelépni és beavatkozni.

Gyakorlatilag – ahogy az Ige mondja, a Zsoltár 103,20 környékén –, hogy az angyalok az Ige *elhangzására várnak*, azaz a te rendeletedre, a te parancsolatodra várnak. Ne hagyd munka nélkül az angyalokat! Ők a *kimondott Igére* cselekszenek, a kimondott Igére állnak munkába, és véghezviszik azt, amit elrendeltél. Óriási segítség az angyali sereg.

Három arkangyal létezett kezdetben, egyikük a Lucifer, aki megbukott, elbukott, mert kevélyé vált. Van még a Gábrriel és a Mihály arkangyal. A Mihályról azt hallottam, hogy ő Izrael harcászó őrangyala. Ez nagyon érdekes dolog, mert Isten szemé fénye Izrael, az Ő választott népe. Akik már voltak Izraelben, azok különösen át tudják ezt élni.

A Szent Szellem *mozgósítja* a szellemi erőket, ahogy az imáinkat *kivitelezzék*. Tehát fontos, hogy a részünkről elhangozzék a *megvallás* vagy az *ima*, amiben az angyalok *célzatos utasításokat* kapnak.

Ma hallottatok egypár ilyen utasítást az ima során, különböző dolgok területén. Az angyalok bevégezik azt. Tehát legyen meg a *hitetek* abban, hogy ahova kiküldjük az angyalokat, azt el is fogják *végezni*. Mert az angyali seregek egy *isteni rendben* működnek. Nincs zűrzavar a mennyben, az Atyánál egy isteni rend van.

Az angyalok esetében meg kell említeni azt, hogy volt *ellenszegülés* a mennyben, és volt a földön is három esetben ellenszegülés. A sötétség angyalai *megfertőzték* az emberi nemet, és ebből ilyen szuper lények, óriások születtek. A Biblia erről ír. Ezt alátámasztják a régészeti leletek, mert több tucat olyan koponyalelet került napvilágra, amelyeknél DNS manipuláció tapasztalható.

Az örökítő anyagot sátán megmásította. Ugyanis az ellenségnek az volt a célja ezzel, hogy *megrontsa* azt a magot, amelyen keresztül jön majd a Messiás. Mert azt tudta a füstös képű is, hogy a Messiásnak valamikor meg kell születnie.

Tudnunk kell azt, hogy a *lázadó angyalok* a láncon vannak a mélyben. Viszont a *testüktől megfosztott* szellemi lények, azok jelen vannak a földön. Tudjuk az Írásokból, hogy a fenevad jele a 666.

A következő DNS manipuláció az *chip beültetés* által fog megvalósulni, amiről már elég sokat lehet olvasni. Elkezdték ezt az állatoknál, de a chip emberi szervezetbe való beültetéséről már lehet olvasni interneten, és állítólag könyvek is jelentek meg ezzel kapcsolatban.

Én abban árasztom ki a hitemet, hogy ez az *elragadtatás után* lesz. Tehát bennünket nem érint. Mert ugyanis az elragadtatást követően a bennünk lakozó Szent Szellem kivonul a földről, és nem lesz, aki visszatartsa az antikrisztust. Ez egyértelmű, következménye az eseményeknek.

Róma 12,2 azt írja, hogy *ne szabjátok* magatokat e világhoz. Tehát ne a *világi módszer* szerint éljenek a hívők, hanem Isten *királyságának alapelvei* szerint. Ugyanis a hívők egy része visszakanyarodik a világhoz, és a szerint működik. De ez nem Isten terve a hívők számára.

Különbség van Isten királyságának alapelvei és a világi rendszer között. Isten *királyságának* az alapelvei sokkal *jobban* működnek, és *nagyobb* az áldáshozamuk, mint a világi rendszereknek, mert Isten rendszere. De a hívők nagy része *nem működteti*, mert nem érti, és ezért visszakanyarodnak a világi rendszerhez.

Maga az Ige is írja a Bibliában, hogy *e világ* atyafiai ügyesebbek és esetenként módosabbak, mint Isten gyermekei. De mindez korrupció, tolvajkodás, hazugságok és lopások sorozatán alapszik. Ezek a jellemzők, az ördög tulajdonságai. A János 8,44-ben le van írva, hogy ki a *hazugság* atyja.

Nekünk egy *hatalmi helyünk* van Krisztusban. Foglald el a hatalmi helyedet, *élj vele*. Tehát működtesd a hitedet, kösd meg az ellenség munkáit, oldozd el, áraszd ki az angyalokat, a Szent Szellemet, hogy legyen védelmed.

Akik nem öltik fel a védelmet, értük *mások imádkoznak*. Amikor nyelveken imádkozunk, nem tudjuk azt, hogy kiért imádkozunk. A hívőknek *örködni* kell szellemben, mert van egy pusztító, aki körbe-körbe jár, és keresi, hogy ki az, akit bekaphat.

De felénk nem járhat! Nekünk *előnyhelyzetbe* kell kerülnünk, és rajta kell *kapnunk*, hogy hol akar bejönni, és meg kell kötni az ő gonosz terveit és munkáit.

Ha valaki kap egy *álmot*, s ez valami balesettel kapcsolatos, az értelme olyan, hogy abból valami rossz jöhet ki, akkor ne ijedj meg tőle, ne kapjál frászt. A Szent Szellem is adhat ilyen információt, hogy ellened készül valami. Azzal a *céllal* adja, hogy tudjál érte imádkozni, és meg tudd *akadályozni* a gonosz munkát.

Egyik reggel a feleségemmel kapcsolatban kaptam egy álmot. Ennek az volt az üzenete, hogyha a tetőtérből megy lefelé a lépcsőn, akkor azt óvatosan tegye. Biztonságos papucsban, lassan, nem kapkodva. És ezért imádkoztam is azon nyomban, ahogy fölébredtem, megkötöttem az ördög munkáit, kiküldtem az angyalokat, és ezt a balesetveszélyt *elhárítottam*.

Így kell eljárni egy olyan álommal, ami nem kellemes, és nem tűnik építőnek, de lehet, hogy egy balesettől akar megóvni. Ha egy hívőtárs kap egy ilyen álmot, és tudod, hogy ő ezzel nem foglalkozik, akkor te *imádkozzál helyette*. Mert valamilyen mértékben az ő segítségére tudsz lenni.

Természetesen, amikor valaki *másért* imádkozunk, akkor az *ő akarata* is közbelép, ezt nem szabad elfelejteni. De azért meg kell tenni, amit meg tudunk tenni.

A *vezetőket* szellemi erők uralják. Ezért fontos, hogy rendszeresen *imádkozzunk* a vezetőkért. Ugyanis ezek a szellemi erők *bábfiguraként* próbálják a vezetőket mozgatni, és rossz irányba terelni, hogy olyan rendeleteket, törvényeket hozzanak, ami nekünk nem jó. Tehát nagy szerepe van az imáknak. Fontosak a vezetőkért mondott imák.

Köröm területén vagy gyógyulás, ez egy érdekes, ritka kenet. Köszönjük az Úrnak.

Szellemben mindenképpen *növekednünk* szükséges. Ige azt mondja, hogy növekedjünk fel, ne maradjunk csecsemők, akiket a tenger habja ide- s oda hány. Fontos, hogy az Igét *hosszan emésszük*.

Hasonlatosan ez a réten legelésző tehénhez, az is először megeszi a fűvet, utána sokáig kérődzik rajta, hogy *jobban emészthető* legyen. Miután jóllaktak, lefeküdtek a legelőn, és utána ott kérődzték. Mint említettem, egy ilyen réten jártunk keresztül, és láttuk a teheneket is, hogy hogyan teszik ezt. Tehát nekünk hosszán kell az Igét emészteni.

Előjárónk is azt mondja, hogy sokszor egy Igét egy hétig emészt, azaz egy hétig elmélkedik rajta. Több nagy TV-s szolgálatnál az hozta az *áttörést*, hogy sokáig emésztették az Igét. Sokáig elmélkedtek az Igén, és olyan szintre jutottak, hogy *egyetlen* egy Igéből vett mély kijelentés alapján, *egy évig* tudnak tanítani, mert olyan sokirányú kijelentést vettek belőle. Tehát egy Igéből nemcsak egy kijelentést lehet venni, hanem többet is.

Ha az illetőnek meg van a hite, de valamiért nem jön az imájára a válasz, akkor vizsgálja meg azt, hogy a *hitkapcsoló* bevan-e kapcsolva? Ha a hitkapcsoló csak ennyi: katt. Ugyanúgy kell bekapcsolni a hitet is, mint ahogy odamész a villanykapcsolóhoz.

A *szavaddal* kijelented, hogy most a *hitemet* bekapcsolom, aktivizálom a hitemet. Sok esetben ez *elmarad*. Megvan a hite, csak *nem aktivizálják* valami oknál fogva. Nem ismerik fel, vagy valami *eltereli* a figyelmüket.

Egy biztos, hogy Jézus neve *mindenekfelett* van. Ezzel zárjuk a mai összejövetelünket. Megköszönjük a jelenléteteket, a figyelmeteket, hogy megtiszteltétek a ságvári alkalmunkat.

A hőmérséklet nem megy fel 38 fokig. A Márk 11,23 alapján folyamatosan valljuk, hogy ilyen drasztikus hőmérséklet nem jön, a Jézus nevében. Dicsőség Istennek! Ámen.

| A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításokból származnak.